ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Πνευματικὴν νῦν χορείαν, δεῦτε κροτήσωμεν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, Προεόρτια δῶρα, προσάξωμεν ἐκ πόθου, αἶνον δεκτόν, τῷ τοῦ γένους καυχήματι, τὴ Θεοτόκῳ γεραίροντες τὴν αὐτῆς, παρ' ἐλπίδα θείαν Σύλληψιν.

Ἐν παραδείσῳ ἡ Ἄννα, τὰ εὐαγγέλια, τοῦ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, ὑποδέχεται τόκου, τῆς μόνης Θεονύμφου, δηλοῦσα τρανῶς, ὡς τρυφήσεως κρείττονος, καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν οἱ πιστῶς, τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραίροντες.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, Πάτερ γευσάμενος, τῶν ἐπιγείων πάντων, ἀπεστράφης ἡδέων, τὴν μέθεξιν ἐνθέως, ὅθεν ἀεί, τῆς γλυκείας Πατάπιε, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκεῖθεν κατατρυφῶν, ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν.

Ἕτερα Στίχ. Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.
Ἦχος ὁ αὐτὸς
Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Πάτερ Πατάπιε σαρκός, τὰς ὁρμᾶς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ᾤκησας, ὡς Ἠλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον ταῖς νεύσεσι, καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε χοροῖς, Ἀσκητῶν ἠρίθμησαι, τὴ ἀπαθεῖα κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκε, καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε φωστήρ, ἐξ Αἰγύπτου ἔλαμψας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα, καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπίς, τῶν πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἱκετεύομεν, Ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ Ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνωδοῦσα ἔλεγε, ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβὼν γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Πατάπιε τὸ πνεῦμά σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανόνες ὁ Προεότιος, καὶ τοῦ Ἁγίου, φέροντες ὁμοῦ τὴν δὲ τὴν Ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Χαρὰς ἀνοίγει Χριστὸς ἡμῖν τὰς πύλας.

Ἐν δὲ τοὶς Θεοτόκοις
Γεωργίου

Ὠδὴ α' Ἦχος β' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ
«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Χαρὰς ἡμῖν, σήμερον προκαταγγέλλονται, ταμεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλείεσθαι, τῆς κατάρας αἱ λῦπαι, ἐν τῇ θεία Συλλήψει, τῆς Θεομήτορος.

Ἄνθη τερπνά, σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι, ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, τὸν προεόρτιον, στέφανον ἐγκωμίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ Συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς
Ῥώμην σοφέ, καὶ θείαν δύναμιν ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἐνδυσάμενος, πρὸς τῆς ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας προθύμως, καὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπιε.

Ἀποβαλῶν, ἅπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζωήν, καὶ κόσμον ἀρνησάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, νὺν ἀπείληφας δόξαν, ἧς ἔτυχες ἀσκήσει, σοφὲ Πατάπιε.
Θεοτοκίον
Γένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μηνύματα εἰσδέχεται, καὶ εὐαγγέλια, τὰ τῆς υἱοθεσίας, ἐν τῇ σὴ παρ' ἐλπίδα, Συλλήψει ἄχραντε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ποίημα Θεοφάνους

Ἦχος ὁ αὐτὸς
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ
Τοῦ φαιδροῦ σου βίου τὰ φαιδρά, μέλλων κατορθώματα, ἀνευφημεῖν, ἐκδυσωπῶ σὲ Ὅσιε, αἴγλην φωτοδότιδα, οὐρανόθεν μοὶ δωρηθῆναι ἱκέτευε, νέφος ἐκμειοῦσαν, τὸ τῆς ἀγνωσίας μου Πατάπιε.

Αἰγυπτίους πρὶν ὁ τῷ βυθῷ, κρύψας θείω νεύματι, ὢς ἐκ βυθοῦ, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος, κατεφώτισε θεϊκαὶς ἐπιγνώσεσι, καὶ ὁλοφαὴ σὲ ἔδειξεν, ἀστέρα Πάτερ Ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῶ, μάκαρ τῆς ἀσκήσεως, δουλαγωγῶν τῆς ἀπαθείας ἔρωτι, ὤφθης καθαρώτατον, οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως, καὶ χειμαζομένων, εὔδιος λιμὴν Πάτερ Πατάπιε.
Θεοτοκίον
Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀράς, κόσμω παρεχόμενος, ὃ Λυτρωτής, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ τὸν Ὅσιον, ἀναδείξας Πατάπιον, κρήνην ἰαμάτων, πᾶσι τοὶς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσι.

Προεόρτιος

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ
«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς

καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Σαλπίσωμεν φαιδρῶς εὐσήμως σήμερον, ἐνθέως καλοῦντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προεόρτιον εἶς αἴνεσιν, τῆς πανάγνου Μητρὸς θείας Συλλήψεως.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προτείνονται σήμερον τοὶς ἀνθρώποις, δηλουμένης τῆς Συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ξένων χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ αὐτὸς

Νεάζων τῆς ψυχῆς τῶ τόνω Ὅσιε, ἀρχαῖον πολέμιον διὰ πόνων, τῆς τὰ τοῦ ἀσκήσεως κατέβαλες, καὶ τοῦ διήλεγξας βουλεύματα.

Οἱ πόνοι σου σοφὲ τῶν ἀντιδόσεων, τῶν θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας, τῶν θαυμάτων τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίω παρέσχον σοὶ Πατάπιε.

Θεοτοκίον

Ἐλύθη τῶν βροτῶν ἢ πρώην στείρωσις, τῶν ἔργων λαμψάντων νὺν τῶν ἐνθέων, παρ' ἐλπίδα προελθούσης σου, ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ στεῖρας Πανύμνητε.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου

Ἐξήνθησεν ἢ ἔρημος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Δακρύων ἀναβλύσεσι, καταρδεύσας ἄριστα, τὴν ψυχικήν σου αὔλακα, σῖτον θείων ἤνεγκας πράξεων, ἀποθήκαις ταὶς ἄνω συντηρούμενον.

Ἀγάπην ὁπλισάμενος, ὥσπερ ξίφος Ὅσιε, καὶ θυρεῶ σκεπόμενος, τῆς ἐνθέου σου ταπεινώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Λειμῶσι τῆς ἀσκήσεως, καθάπερ κρίνον ἤνθισας, εὐωδιάζων Ὅσιε, τὰς καρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σου, πίστει τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον

Ἀγκάλαις ἐποχούμενος, τῆς Τεκούσης Κύριε, τὰ τῆς Αἰγύπτου εἴδωλα, δυναστεία τὴ σὴ συνέτριψας, ἐξ ἧς πλῆθος Ὁσίων ἀνεβλάστησεν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τὴ παρουσία σου, ἐν ἧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου».

Κάθισμα τοῦ Ὅσιου

Ἦχος γ' Τὴν ὡραιότητα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Πάθη τοῦ σώματος, Θεομακάριστε, Πάτερ ἐξήρανας, δακρύων ῥεύμασι, καὶ ἰαμάτων ποταμούς, Πατάπιε ἀνέβλυσας, ὅθεν προσερχόμενοι, τῶ τιμίω λειψάνω σου, χάριν τε καὶ ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀξίως, πίστει θερμὴ θεομακάριστε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβῶν, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε, τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, τῶν Μοναστῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἔνθεος, ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, τοὶς ἐνθέοις λογίοις σου, θεοφόρε Πατάπιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νύν... Προεόρτιον

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡ πύλη ἡ ἄβατος, νὺν ἀποτίκτεται, ἡ πόλις ἡ πάμφωτος, λάμψαι προέρχεται, ἡ μόνη Πανάχραντος, σήμερον δι' Ἀγγέλου, τοὶς Δικαίοις δηλοῦται, ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβόων τῶ Κτίστη, Καρπὸν ἡμῖν

δώρησαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγήν.

Προεόρτιος

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ
«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε».

Ἱλαρώτατα σήμερον, περιχαρῶς, ἡ κτίσις Θεοτόκε, προεόρτιόν σοί, ᾄδει τὴν αἴνεσιν.

Γαληνὴν αἰθριάζεται, ὁ οὐρανός, Παρθένε εὐφροσύνην, τὴν σὴν προκηρύττων, ἀνθρώποις Σύλληψιν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ αὐτὸς
Ἐν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε, τοὶς τοῦ φωτός, ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, ἐκπλήξας καθεῖλες, καὶ ἀπενέκρωσας.

Ἱδρυθεὶς ἐπὶ ἄσειστον, πέτραν Σοφέ, ἀσκήσεως καὶ πόνον, ἐχθρῶν τρικυμίαις οὖ καταβέβλησαι.
Θεοτοκίον
Ὡς ἀρχὴν εὐφορίας νύν, τῆς πρὸς Θεόν, τὴν Σύλληψίν σου Κόρη, ἡ ἀνθρώπων φύσις σήμερον δέχεται.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ
Ἡ ἄβυσσος, τῶν θερμῶν σου δακρύων κατέκλυσε, δαιμόνων στρατεύματα, καὶ ἁμαρτίας οἰδήματα, πέλαγος θαυμάτων δέ, τοὶς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδέδεικται.

Ταπείνωσιν, ἀγρυπνίαν καὶ σύντονον δέησιν, ἀγάπην ἀθόλωτον, πίστιν ἐλπίδα κτησάμενος, γέγονας συνόμιλος, ἐπουρανίων Ἀγγέλων, Πάτερ Ὅσιε.

Ἐκοίμισας, ἡδονῶν πολυμόρφων τὰ κύματα, θείαις ἀναβάσεσι, καὶ ἀνενδότοις καθάρσεσιν, ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μετὰ τὴν κοίμησιν, φέγγος ἐξεδήμησας.
Θεοτοκίον
Ἐξέλαμψας, ἐκ Παρθένου νεφέλης ὁ Ἥλιος, ἀστέρας αὐγάζοντας, ἀποδεικνὺς τοὺς Ὁσίους σου, κόσμω καὶ τοὶς πάθεσιν, ἐσταυρωμένους, Οἰκτίρμον τὴ δυνάμει σου.

Προεόρτιος

Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ
«Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν».

Χαρὰς πληροῦται ἡ γῆ, καὶ εὐφροσύνην νοητὴν δέχονται, οἱ γηγενεῖς, ἐν τῇ σῇ Συλλήψει, Θεόνυμφε Ἁγνή, ἣν προεορτάζοντες, πόθω ὑμνούμέν σε.

Ῥώμην ἡ φύσις ἡμῶν, ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρὶν δέχεται, καὶ ἀρετῶν, θείας εὐφορίας, λαμβάνει ἀπαρχήν, ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα, Συλλήψει σου Ἄχραντε.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ αὐτὸς
Ἰδεῖν τὴν δόξαν Θεοῦ, τοὶς διανοίας ὀφθαλμοίς' Ὅσιε, ἐπιποθῶν, τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου, παρεῖδες ὡς φθαρτᾷ, καὶ τῶν ποθουμένων, ἀφθάρτων ἐπέτυχες.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων λαβών, καὶ τῶ Χριστῷ ἀκολουθῶν Ὅσιε, εἰς τὰ τῆς γῆς, πέρατα διῆλθες, ἐλαύνων ἐξ

αὐτῆς, τὰ τῶν πολεμίων, δαιμόνων συστήματα.

Θεοτοκίον

Ῥεῖθρα πηγάζει ἡμῖν, τὰ προεόρτια Ἁγνὴ σήμερον, τῶν νοητῶν, χαρίτων σου ἅπερ, ἀντλοῦντες δαψιλῶς, σὲ ὑμνολογοῦμεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ἕτερος τοῦ Ὁσίου

Ὁ φωτισμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων λάμψον μοὶ αἴγλην, θείαις τοῦ Ὁσίου σου ἱκεσίαις, λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ὄμβρισόν μοὶ ῥεῖθρα ἀφέσεως, ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Λήμης παθῶν, ἐκκαθάρας τὸ ὄμμα τῆς διανοίας, Πάτερ θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας, θεία ἐντεύξει σὺ διήνοιξας, κόρας πηρωθείσας καὶ διεσκέδασας, φέγγει ἰαμάτων, δεινὴν ἀμαυρότητα.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος πᾶσαν, ἄφθονον χάριν, δεῦτε ἐξαντλήσωμεν ὡς ἐκ κρήνης, τῆς θείας θήκης τοῦ σοφοῦ Παταπίου, θαύματα γὰρ βρύει ὡς νάματα, πίστει τοὶς αὐτῷ, ἀδιστάκτως προστρέχουσιν.

Θεοτοκίον

Τὸν χορηγόν, τῆς ζωῆς τῶν ἁπάντων τὸν συνοχέα, τέτοκας ἀρρήτῳ κυοφορία, τὸν ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενον Κόρη, καὶ Ὁσίοις ἀναπαυόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσώπει Θεόνυμφε.

Προεόρτιος

ᾨδὴ ϛ' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Τῆς βροτῶν σωτηρίας προοίμια, σήμερον μηνύονται, καὶ καταβάλλονται, ἐν τοῖς προεορτάζουσι, τῆς Ἁγνῆς καὶ Παρθένου τὴν Σύλληψιν.

Ὀτὴ Ἄννη κηρύξας τὴν Σύλληψιν, τῆς ὑπεραμώμου Παρθένου μηνύματα, κοινῆς χαρὰς παρέσχετο, καὶ καλῶν εὐφορίαν τῷ γένει ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ αὐτὸς

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπιε, τὰ κατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα στερρότητος, καὶ νικητὴς πανάριστος, τοῦ ἀεὶ πολεμήτορος ἔμεινας.

Θαυμασίοις Θεὸς σὲ ἐδόξασεν, ὡς ὑπερδοξάσαντα, τοῦ τὸν τοὶς ἔργοις σου, τοὶς θαυμαστοὶς Πατάπιε, διὰ τούτό σε πάντες γεραίρομεν.

Θεοτοκίον

Γηγενεῖς προεόρτιον αἴνεσιν, σήμερον σοὶ πλέκουσι, θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν σεπτήν σου Σύλληψιν, ὡς χαρὰς εὐαγγέλια δέχονται.

Ἕτερος τοῦ Ὁσίου

Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Φανοτάταις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, Πάτερ ἀναβάσεσι, καθάπερ ἄσαρκος, μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας, μὴ βραχεῖς ἁμαρτίαις Πατάπιε.

Ἠλιοῦ τὸν θεσβίτην μιμούμενος, καὶ ἰχνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἔρημον πρὶν κατῴκησας, Τὶ συχία τὸν νοῦν καθαιρόμενος.

Ἐξ Αἰγύπτου φωστὴρ διαυγέστατος, τὴν Κωνσταντινούπολιν, φέγγει ἰάσεων, καταφωτίζων ἤστραψας, φαεινότατε Πάτερ Πατάπιε.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ κούφης νεφέλης καθήμενος, πάλαι Αἰγυπτίοις, Χριστὸς ἐπεδήμησε, καὶ καθελῶν τὰ εἴδωλα, τῶν Ὁσίων χορούς ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ναόν σου Ἅγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον, οἱ λαοὶ εὑράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίω πλημμελημάτων, σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος

Ἡ σορός σου Σοφὲ πᾶσι βρύει ἰάματα, ἐξ ὧν πάντες πιστοὶ ἀρυόμενοι, σώζονται ἐκ νόσων πολλῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὧνπερ ὁ τάλας ἐγω πεπείραμαι ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἀντίληψιν νὺν ἀνευφημῶ, καὶ διηγοῦμαι τρανῶς, πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐκλυτροῦσαι πειρασμῶν τοὺς προσιόντας σοὶ θερμῶς, Διὸ δίδου ἰσχὺν μοὶ ἀνυμνεῖν σε, σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε Ὁσιε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Στίχοι

- Φθαρτὸν λελοιπῶς Πατάπιε γῆς πᾶτον,
- Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.
- Ὀγδοάτη Πατάπιε χλόης πέδον ἀμφεπάτησας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφά, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

Στίχοι

- Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω,
- Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχοι

- Πὰν Σωφρόνιος σαρκικὸν σβέσας πάθος,
- Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτη πηλίνης.

Ταὶς αὐτῶν Ἁγίαις, πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλεησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος

Ὠδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρὰ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος, μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἡ χάρις Θεοῦ, τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῇ Συλλήψει, τῆς Παναχράντου καταβάλλεται, τὴ ἀνθρωπότητι σήμερον, ἣν προεορτάζοντες πόθω, ἀναβοῶμεν καὶ λέγομεν, Εὐλογητος εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μυρίπνοον νοῦν, εὐωδίαν νοητὴν ἡ τῆς Πανάγνου, προδιαπνέει θεία Σύλληψις, εὐωδιάζουσα χάριτι, τοὺς προεορτάζοντας ταύτην, καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ αὐτὸς

Ἰλύος παθῶν, τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκαθάρας, ἔσοπτρον θείων ἐπιλάμψεων, ταύτην ἐποίησας Ὅσιε, ὅθεν μυστικῆς θεωρίας, ἐπαπολαύων ἐκραύγαζες, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσούντων πολλῶν, συνεργεῖα θεϊκὴ Θεομακάριστε, πάθη ποικίλα ἐθεράπευσας, καὶ θεϊκαὶς ἐπικλήσεσι, στίφη πονηρὰ τῶν δαιμόνων, ἀναμέλπων ἀπήλασας, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἱδρύεται νύν, ἐπὶ πέτραν νοητὴν βροτῶν ἡ φύσις, τῆς τοῦ Δεσπότου ἐπιγνώσεως, καὶ θείας φύσεως Ἄχραντε, τὴ σὴ παρ' ἐλπίδα Συλλήψει, καὶ προκηρύττουσα μέλπει νύν, Εὐλογητὸς εἶ ὃ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἕτερος τοῦ Ὁσίου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Πυρὶ νοητῷ, ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια, πὺρ ἁμαρτίας ἀπετέφρωσας, τὴ συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτοειδὴς καθω ράθης, ἀναμέλπων Πατάπιε, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθός, ἰαμάτων ποταμός, κρήνη ἀέναος, ῥεῖθρον μηδόλως δαπανώμενον, σοῦ ἡ σορὸς ἀναδέδεικται, Πάτερ τοὶς πιστῶς προσιοῦσι, καὶ θερμῶς ἄνακράζουσιν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Θεοὶ με ἐκ σοῦ, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ δούλου μορφὴν ὑποδύς, καινοτομεῖ δὲ τρίβους γνώσεως, ὥσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πλήθη Μοναστῶν καὶ Ὁσίων, ἐπαγόμενος ψάλλοντα, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προεόρτιος

Ὠδὴ η' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοὶς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τῆς ἀκαρπίας ὁ βλαστός, εὐθηνίαν ἀγαθῶν προκαταγγέλλει, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ, καὶ πάντας εἰς τὴν προεόρτιον, αὐτοῦ συγκαλεῖται, ἀνθρώπους εὐφροσύνην.

Αἱ ἐκφυεῖσαι τοὶς βροτοίς, τῆς κατάρας ἐν Ἐδὲμ τὴ παραβάσει, ἀνελκύεσθαι ῥίζαι, σαφῶς μηνύονται νύν, τῆς ῥάβδου δηλουμένης ἅπασι, θείας εὐλογίας, φύεσθαι ἐν τῷ κόσμω.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ αὐτὸς

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ὡς νικήσας τῆς σαρκὸς καὶ τοὺς πολέμους, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, εἰσδέδεξαι ὡς εἰκός, ἰᾶσθαι πάθη τὰ ἀνίατα, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, Πατάπιε τρισμάκαρ.

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς, ὦ Πατάπιε σοφὲ εἰς Θεοῦ δόξαν, πάντα πόνον κουφίζεις, πάντων πασχόντων σαφῶς, διὸ σὲ πάντες πιστοὶ Ὅσιε, ὕμνοις εὐφημοῦμεν, ὡς τοῦ Δεσπότου φίλον.

Θεοτοκίον

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοί, καὶ καυχώμενοι ἀεὶ Θεοκυῆτορ, τὴν σὴν πόθω τιμῶμεν, Σύλληψιν θείαν πιστῶς, ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος τοῦ Ὁσίου

Εἱρμὸς ὁ αὐτὸς

Ἀποκαθάρας σεαυτόν, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν δι' ἐμμελείας, τηλαυγέστατον, ὤφθης, Πάτερ δοχεῖον Θεοῦ, κραυγάζων, Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἶς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταὶς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαίς, ἀποκάθαρον ἡμᾶς πάσης κηλῖδος, τὴ θερμή σου πρεσβεία, καὶ τρικυμίας παθῶν, καὶ νόσων καὶ θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ κατ' ἀξίαν, Πατάπιε τιμῶντας.

Οἰκονομήσας σεαυτοῦ, τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς, Ὅσιε Πάτερ οἰκονόμος ἐδείχθης, διακονήσας καλῶς, ταὶς χρείαις τῶν ἁγίων Ὅσιε, μεθ' ὧν ἠξιώθης, τῆς ἄνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν Ἁγνὴ οὐσίαν, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Ὁσίων χαρά, ἡ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσποινα, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοὶς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Προεόρτιος

Ὠδὴ θ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τον ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ὑπερφυεῖς ὡς ἀκτῖνας, προανίσχει τῶ κόσμω, ἡ Σύλληψίς σου πάνσεμνε Ἁγνή, τὰς νοουμένας τῆς χάριτος, καὶ λαμπρύνει τοὺς πόθω, ἐν ταύτῃ προεόρτιον ᾠδήν, τῶ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἐν πίστει ἀναμέλποντας.

Λύσιν στειρώσεως Ἄννα, δεχομένη μηνύει, βροτοὶς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν, καὶ εὐκαρπίαν τῆς φύσεως, καὶ καλεῖ πᾶσαν κτίσιν, ἐν σῇ Συλλήψει ἄχραντε Ἁγνή, προεόρτια δῶρα, προσάξαι σοὶ τὴν αἴνεσιν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ αὐτὸς

Ἀπαρυσάμενος Πάτερ, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς, τῶν ἰαμάτων Πατάπιε, ταύτην πάσιν ἀφθόνως, παρέχεις τοὶς τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἐκτελοῦσι καὶ πόθω, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσι.

Σὺν Ἀποστόλοις χορεύων, σὺν Μαρτύρων τοὶς δήμοις, Ὁσίων τε τοὶς πλήθεσι σοφέ, ἐν οὐρανίαις Πατάπιε, νὺν σκηναὶς ὑπὲρ πάντων, ἱκέτευε τὸν Κτίστην καὶ Θεόν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Ὑπερχυθεῖσα ἡ χάρις, τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας, εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλῶς, σὲ μεσιτείαν παρέσχετο, τῶν αὐτοῦ δωρημάτων, τὴν πρόξενον ἁπάντων τῶν καλῶν, διὰ τούτό σε πίστει, καὶ πόθω μακαρίζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου

Ἀνάρχου Γεννήτορος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡμέρα σωτήριος, ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψε, τὰς ἐν σκότει καρδίας καταφωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὁμίχλην, υἱοὺς φωτός, δεικνύουσα Πάτερ, τοὺς σὲ νὺν γεραίροντας, τοῦ Κυρίου τὸν θεράποντα.

Θηβαίων τὸ καύχημα, τὸ τῆς ἐρήμου βλάστημα, Μοναζόντων τὸ κλέος καὶ τὴν εὐπρέπειαν, τὸν τῆς

Βυζαντίδος φωστήρα, τὸν ἐπὶ γῆς, Ἄγγελον φανέντα, Πατάπιον ἅπαντες, ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ἀγγέλων ἐφάμιλλος, Ὁσίων ἰσοστάσιος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Ὁσίων συμμέτοχος πέλων, καὶ τὴ σεπτή, Τριάδι λατρεύων, νοὸς καθαρότητι, ὑπέρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

Θεοτοκίον

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς Ἱερούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνούντάς σε, Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ σκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τοὶς μαθηταῖς συνέλθωμεν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Ἀσσύριον ἄρδην, νοῦν τῶν παθῶν Πατάπιε, τῷ Χριστῷ θεοφόρε, κατηκολούθησας χαίρων, τὸν σταυρόν σου βαστάζων, τὸν Ἠλιοῦ δὲ Κάρμηλον, εἰκονίζων σὺ Πάτερ, ἀσκητικῶς, τὰς ἐρήμους ᾤκησας, καὶ πρὸς ὕψος, τῆς ἀπαθείας ἔφθασας, συγκραθεὶς τὴ Τριάδι.

Θεοτοκίον

Λόγου Θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν ποθω, ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοὶς ἀναξίοις δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν, ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι καὶ ἰσχύεις, ὡς πάντων οὖσα Δέσποινα, ὑπερένδοξε Κόρη.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.